

høvt med at gjøre, ere behandlede, vil umuligt Begyndelsen kunne være i Besiddelse af den Sikkerhed og Overlegenhed, som man absolut maa ønske Formanden i den nye Ret, for at denne skal kunne komme til at virke overeensstemmende med sin Hensigt. — Efter disse almindelige Bemærkninger med Hensyn til det første Afsnit, skal jeg, hvad de enkelte Paragrapher angaaer, kun fremsætte nogle ganske korte Erindringer. Jeg troer det vilde være helst, om man kunde finde en anden Maade at faae de søyndige Medlemmer valgte end igjennem Skipperlauget; jeg troer, at dette er en Institution, der snarere kunde egne sig til at blive afløst, end til at tilbeles nye Functioner. Jeg troer fremdeles, at Grosferer-Societetets Comitee naturligere kan ansees for at være Repræsentanter for hele Handelsstanden i Kjøbenhavn; end Communalbestyrelsen, og at man altsaa gjerne kunde undlade denne Sammensætning af Communalbestyrelsen; og Grosferer-Societetets Comitee, som er foreslaaet i §. 3. Med Hensyn til § 4 skal jeg blot bemærke, at jeg deri savner en Bestemmelse, som for Fuldstændigheds Skyld burde medtages, om at flere med hinanden indbyrdes beslægtede Dommere ikke maae domme i samme Sag.

Hvad Udfastets 2det Afsnit angaaer, nemlig Rettens Virkekræds, da skal jeg i det Hele taget i det Væsentlige erklære mig tilfreds med samme, og jeg skal ved denne 1ste Behandling derfor kun gjøre en kort Bemærkning med Hensyn til § 15. Jeg maa erklære mig, fuldkommen enig i, at det foreliggende Lovarbejde kun omfatter Oprettelsen af en Sv. og Handelsret i Kjøbenhavn; jeg troer, det vilde være uheldigt, om dette Lovforslag var gaaet videre, men jeg skal i dette Dieblil ikke næmere udtale mig derom. Hvad jeg derimod troer, at der kunde være god Anledning til, det er at stille det klart, at der er Afgang for Handlende andre Steder i Landet end i Kjøbenhavn til at indbringe deres Handelsager til Afgjørelse for Sv. og Handelsretten i Kjøbenhavn, dersom de maatte foretrække at lade deres Sager afgjøre af den fremfor ved Hjemthinget. Jeg troer nu vel, at selv om der ikke optages en Bestemmelse i den Retning i § 15, saa ville de almindelige

Regler om Værnething føre med sig, at det maatte staae Parterne frit for at bringe deres Sager for Kjøbenhavns Sv. og Handelsret; hvad der alene kunde vække nogen Tvivl i den Retning, skulde maaskee være Lovforslagets Titel, og derfor skal jeg ogsaa med det Samme, jeg tillader mig at henlede Opmærksomheden paa, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt i §. 15 at optage en udtrykkelig Bestemmelse i den af mig antydede Retning, henstille, om ikke Titlen burde forandres saaledes, at det istedetfor „Oprettelse af en Sv. og Handelsret for Kjøbenhavn“ kom til at hedde „i Kjøbenhavn“.

Jeg kommer nu til det tredje Afsnit, som handler om Sv. og Handelsrettens Procesmaade. Saaledes som Lovudkastet foreligger, har det i alt Væsentligt sluttet sig til den hos os gjældende almindelige civile Procesmaades Princip, nemlig den saakaldte Forhandlingsmaxime, eller den Grundsatning, at ligesom Borgerne ere raadige over deres private Anliggender, saaledes skulle de ogsaa være raadige over, hvorledes de ville behandle deres Sager, naar de komme for Retten, at det overlades til dem selv at skaffe den Bistand, som de ansee for den ønskeligste og helst, og at det ikke tilstedes Dommeren at blande sig ind i de private Borgeres Forhandling af deres reent private Anliggender. Jeg billiger ganske, at man har fastholdt dette Princip; der findes maaskee i et Par Paragrapher nogle Modificationer fra dette Princip, som jeg imidlertid ikke her skal opholde mig ved; den Modification, som omhandles i §. 28 med Hensyn til Sager, under 100 Rd.s Værdi, er jo stemmende med, hvad der finder Sted ved de ordinaire Retter, og derimod har jeg heller Intet at erindre. Derimod afviger Udfastet fra den hidtil hos os gjældende civile Proces derved, at det indføres en ny Processform, der vel kan betegnes saaledes, at der derved gjøres et Forsøg paa at indføre offentlig og mundtlig Procedure, og det udtales ogsaa et Par Steder i Motiverne, at man har anseet det for ligefrem Pligt, naar man oprettede en ny Ret, da idetmindste at gjøre et Forsøg paa at give det Pub, som indholdes i Grundlovens § 79, om, at Offentlighed og Mundtlighed skal, saavidt muligt, indføres i